

[Axel Dam.]

det skulde have. Vi kunde ogsaa ønske, at det var sket for Rigsdagens Vedkommende. Men, som sagt, vi skal foreløbig slaa os til Ro med det Svar, vi har faaet; og jeg er ikke ked af at have givet Anledning til at fremkalde den Erklæring for derved at skabe, om muligt, større Tryghed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: For ikke at blive misforstaaet vil jeg i Anledning af den højtærede Ministers Omtale af, hvad der skulde henføres til Afviklingsudvalget, sige, at jeg har ikke sagt, at de paagældende Engagementer var helt raske og helt kunde klare sig selv. Men jeg har sagt, at da Forholdene alle sammen nu var saa undersøgte og klarlagte, vilde det, naar man regner med den store Institution, en Bank som Landmandsbanken er, uden særlig store Omkostninger meget lettere kunne administreres der end i en særlig Afdeling. Men jeg gentager, at det hele afhænger af, hvorledes det endelige Resultat med Hensyn til Landmandsbanken bliver. Bliver det en Privatbank, ikke en Rekonstruktion, saa følger det af Sagens Natur, at det maa overføres dertil. Det, jeg har anket over, det er kun det Forslag, som den højtærede Minister har forelagt, og hvorefter han straks vil dele Banken i to Afdelinger, en Afdeling, den, om jeg saa maa sige, levedygtige, med et Bankraad og en Direktion, og en anden, der skulde gaa ud af Verden med Tiden, med et Tilsynsraad eller hvad man skulde kalde det paa indtil 5 Medlemmer og en Likvidator. Det mener jeg absolut er uforholdent. Men det er jo muligt, at vi slet ikke kommer til at staa overfor det, naar vi kommer til anden Behandling. Saa er det hele maaske omkalfatret, og det maaske i en Form, som vi alle sammen vil kunne stemme for.

Handelsministeren (Slebsager): Det sidste, det ærede Medlem (Pitzner) udtalte, at der maaske skulde kunne findes en Form, som vi alle kunde stemme for, kan vi alle sammen være enige om var den lykkeligste Udgang af Landmandsbanksagen. Men det kræver jo stor Forhandlingsvillighed fra alle Sider. Fra Regeringens Side har vi forelagt vort Forslag som et Forhandlingsgrundlag, og vi har erklæret os for-

handlingsvillige. Skal der naas et Resultat i Retning af det, det ærede Medlem omtalte, saa kræves der stor Forhandlingsvillighed ogsaa fra andre Sider. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Pitzner og hans Parti vil vise en saadan Forhandlingsvillighed, og efter de Udtalelser, der er fremsat baade af det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. Zahle i Dag og tidligere, er man jo ogsaa fra den Side forhandlingsvillig.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, der lyste efter, hvorledes Kapitalen skulde tilvejebringes, at der er Forholdet dette, at vi har søgt at faa den manglende Del af Aktiekapitalen tegnet i Udlandet uden Forbindelse med et Statslaan. Det er ikke lykkedes. Ærede Medlemmer vil vide, at der er ført Forhandlinger fra Nationalbankens Side i saa Henseende. Nu overvejes det, om der er Mulighed for at skaffe det i Forbindelse med Statslaanet, og her vil det selvfølgelig være afgørende, om et eventuelt Statslaan kan faas paa saa gunstige Vilkaar, at det vil være forsvarligt at knytte Aktietegningen sammen med Statslaanet. Det maa nu vise sig — det er noget, der ikke kan siges noget om i Øjeblikket —, naar Forhandlingerne er tilendebragt, hvad der vil komme til at foreligge, og det vil Rigsdagens Udvalg blive gjort bekendt med.

Maa jeg endelig gøre blot en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hendriksen. Det ærede Medlem oplæste et Citat af den Skrivelse, som fra Rigsdagsudvalget var sendt, i December 1925 tror jeg, angaaende Laane- og Diskontobanken. Jeg vil gerne have Lov til i denne Forbindelse ogsaa at citere nogle Linier. Det hedder i denne Skrivelse bl. a.:

„Om Diskonto- og Revisionsbankens Drift i Tiden efter Rekonstruktionen saavel som om de for Aarene 1922 og 1923 aflagte Regnskaber indeholder det foreliggende Materiale særdeles gode Oplysninger. At Banken i disse Aar har været ledet paa en fuldt forsvarlig Maade, synes der ikke at være den mindste Tvivl om. Eksempelvis kan det nævnes, at alle de Tab, der har haft Betydning ved Bankens Sammenbrud, muligvis paa een enkelt Undtagelse nær, hidrørte fra Engagementer, der var indgaaet inden Rekonstruktionen. Og det fremgaar endvidere med al Tydelighed, at den nye Direktion i mangfoldige Tilfælde har udfoldet meget energiske Bestræbelser for at forbedre de daarligere Engagemen-